

A MI NO M'AGRADA LA MUNTANYA

Be bona nit a tothom, dir avui quatre paraules no es pas tasca fàcil. Per fer aquest escrit he consultat, llibres prohibits, en llocs prohibits i he parlat d'amagat amb gent proscria i perseguida. Després de prop de 9 anys del Grup de Muntanya i fondistes, desde el 1 de Octubre de 1999, hem organitzar per primer cop el sopar a qui el que es casa nostre.

El Comitè Organitzador, tot seguint una tradició de llocs itinerants, ha decidit enguany, fer el sopar d'estiu a Can Caralleu.

Com podeu veure, la concurrència es força nombrosa., com quasi sempre. I som molts, i això s'explica perquè tenim un nexa en comú, que va més enllà del entrenament amb un horari i amb unes instal·lacions esportives. El nostre fil conductor son les persones, la seva sensibilitat i la capacitat de ajudar-se a portar endavant les nostres inquietuds..

Si dic que a nosaltres en general NO ENS AGRADA LA MUNTANYA, no dic pas cap bestiesa. La muntanya en el sentit més ampli no ens agrada, ENS APASIONA!!!!!!!.

Les coses que només ens agraden en general les podem associar a que:

- son consumibles
- son limitades
- som mesurables
- tenen un preu
- tenen data de caducitat, avui m'agraden i demà potser no
- ens poden arribar a avorrir o cansar
- les fem perquè son moda
- van lligades a un comportament racionalitzat de causa-efecte

En canvi les coses que ens apassionen :

- son incombustibles
- no s' esgoten mai
- no es venen , ni es compren en lloc, ni per internet , ni als grans supermercats del consum actual
- son il·limitades
- són irracionals
- son immesurables
- són inquantificables
- no tenen preu ni mai en tindran
- son immaterials
- són sentides i les sentim
- generen lligams entre persones i pobles
- uneixen més que separen
- són per sempre
- és porten més el cor que no pas el cap.

Afegir només que per nosaltres ,en general ,l' entrenament i la preparació física, i la gent que l' envolta , formant també una part inseparable e irrenunciable de aquesta PASSIO.

Avui estem a casa, som a casa. Quan nosaltres anem entrenar , no anem a unes instal·lacions i prou, anem a trobant-se , en un ambient, una gent, un espai, que el fem nostre perquè amb la nostre presencia també l' omplim de contingut i sentit.

Aquí com el futbol, la lliga es guanyar a fora , però es perd a casa. No perdem a casa el que hem guanyat a fora , i jo hem pregunto Que hem guanyat a fora?

Desde el 1 de octubre de 1999 han passat:

Prop de 9 anys

455 caps de setmana amb la seva activitat

3185 dies

4641 sessions de entrenament

17 sopars entre estiu e hivern

més de 1000 vies de escalada

al voltan de 8000 cafés per part d'en Ricard

27 expedicions – unes tres cada any

8 expedicions a cims de + de 8000 m.

4 vuit mils aconseguits , per tres persones diferents

Mes de 50 curses de muntanya, desde al desert ,els Pirineus ,els Alps com a l' Himàlaia.

10 projeccions de muntanya

i més coses que vindran.

Be una cosa més.

Aquesta afecció , aquest contacte amb la natura, aquesta passió, aquest compromís que nosaltres tenim i sentim, no te res que s´ hi assemblí amb altres afeccions o esports.

Però tampoc ho tenim en exclusivitat, només hi ha una que si assembla per el seu entorn a vegades força hostil i perillós, i aquest es la mar ,els afeccionats a la mar ,els navegants, els podríem classificar quasi com a cosins germans.

Els sabem com nosaltres , que per sortir-ne de situacions difícils , on a vegades t´ hi va la pell, no pots deixar de navegar o abandonar el vaixell ,ben al contrari, l´ has de governar fins arribar a lloc segur.

Si ells amb els seus coneixements de navegació poden donar la volta al mon, nosaltres amb els nostres coneixements de muntanya, també pugem al Sostre del Mon , com be ha succeït aquest any, concretament el 21 de maig.

Ara si que acabo.

També com tots ja sabeu aquí a Can Caralleu estem en minoria, si miren el número de abonats, 7000 enfront 120.

La nostra veu costa a vegades fer- la sentir.

Però això no ens resta ni identitat ni caràcter ben al contrari, ens donar més cohesió, més sentit, perquè nosaltres no tenim una quota en comú.....aneu errats si penseu així...sinó una passió.

I avui en tenim aquí la prova.

Moltes gràcies per la vostra paciència i per la vostra atenció.

Can Caralleu, 19 de juny de 2008